

„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges] FRAȚII CARE SE ROAGĂ (II)

„Domnul cere lucrul acesta de la noi.” Sora a scris că va veni să-și ia fratele, iar în ziua următoare a și plecat într-acolo.

A găsit un om suferind, cu pecetea viciului băuturii în toată înfățișarea lui.

La început a băut vin, apoi bere, iar în cele din urmă a băut nenorocita aceea de țuică, chiar și câte un litru, dacă putea face rost de ea.

Inima ei oscila, dar l-a luat curajoasă cu ea, l-a îmbrăcat ca lumea și totuși, ingrijit cât de bine a putut.

Totuși, soțul ei este funcționar și ea nu are o ocupație pentru convalescentul ei. Așa că în curând el și-a dorit să-și viziteze cealaltă soră, „ca să aibă o ocupație”, cum spunea el.

Desigur, cumnatul și sora au fost mulțumiți și au fost de părere că trebuie să facă o încercare de vreo opt zile.

Dar, dar – după câteva zile acea soră a vrut să știe cum îi merge lui Iulius, căci a rezistat la ea doar trei zile.

Și acum ? Ah, nenorocitul iar o să bea, o să bea ! Oare unde o fi ?

Sora plânge și se roagă. Într-o după-amiază stătea la fereastră cu fetița ei.

„Mamă !” a strigat aceasta. „Ah, mamă, uite, cine este omul acela care se reazemă de pomul nostru ?

Uite, sângerează. Mamă, acela este unchiul Iulius.”

Îngrozită, îl vede, într-adevăr pe fratele ei, într-o stare jalnică : fața îi este plină de sânge, ochii privesc în gol, încheietura mâinii este umflată din cauza slăbiciunii și a frigului, îmbrăcat în zdrențe, plin de noroi și de murdărie, așa stătea acolo.

Costumul cel nou îl amanetase ; Surorii i s-a făcut cu haine noi din cap până-n picioare și l-a lehamite de el.

Ce vor spune vecinii, că am un astfel de frate ? Dar s-a stăpânit din nou ; l-a luat înăuntru pe cel beat, a băgat hainele ei. Așa că în curând el și-a dorit să-și murdare într-un ciubăr, și l-a îmbrăcat din viziteze cealaltă soră, „ca să aibă o nouă cu haine bune, cuviincioase.

Ea l-a privit cu reproș și a zis : „Iulius, mie îmi este rușine cu fratele meu ; să nu mai vii în halul acesta !”

Și soțul ei i-a spus dur decizia, dar el n-a avut alt răspuns decât :

„Voi nu cunoașteți puterea aceasta îngrozitoare ; nici eu nu vreau să beau, dar

trebuie.” [Continuarea în numărul viitor ! Preluare din cartea : „Întâmplare” sau Providența Lui Dumnezeu ? ! O culegere de povestiri din viață ! Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt ! Editura : Frații Doenges din Dillenburg ! Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

ANUL XI, NR. 492 I 13 APRILIE 2025 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Proverbe. Dărnicie
- Lumini peste veacuri (II)
- Cum pot fi mântuit ?
- Frații care se roagă (II)

„Ca apa proaspătă pentru un om obosit, așa este o veste bună venită dintr-o țară depărtată”.
[PROVERBE 25 : 25]

Editorial. *Sub pavilionul patriei* (II)

„Căci noi n-avem aici o cetate stătătoare, ci suntem în căutarea celei viitoare.” (Evrei 13 : 14)

Căci nu aici pe pământ este patria copiilor lui Dumnezeu, ci ei străbat o mare cu felurite vârfuri de stânci ale păcatului și ale ispitei, cu multe furtuni și multe căi cu griji, necazuri și greutăți.

Cine-și are patria în Casa Tatălui, a lui Dumnezeu, n-o mai are aici pe pământ, ci a devenit străin și călător. El spune :

„Căci noi n-avem aici o cetate stătătoare, ci suntem în căutarea celei viitoare.” În cetatea în care Dumnezeu va șterge orice lacrimă, unde nu vor mai fi nici suferință, nici strigăt, nici dureri, unde Dumnezeu însuși va locui în mijlocul răscumpăraților Lui, acolo este patria adevărată.

Dar numai cel care primește viața nouă în Isus, nădejde sigură și spălare deplină de orice vină, numai un asemenea om este pe cale într-acolo.

Ai trăit și tu această mare schimbare, încât să-ți găsești patria în Casa cerească a Tatălui ? Aceasta nu este o chestiune superficială, exterioară, ci evenimentul vieții cel mai mare, veșnic valabil. Atunci cârma corăbiei vieții este pusă în mâna unui nou Comandant, care va pune să se facă temeinic ordine și curățenie pe corabie.

Se va face o trecere în revistă care va pătrunde până în miezul lucrurilor, mult balast de prisos va trebui aruncat peste bord : atitudine pământească, încăpățănare, egoism. Cursul va fi schimbat, „direcția drept spre portul patriei”.

Când fiul unei case părintești bogate zăbovește într-o călătorie de mai mulți ani în străinătate, atunci el le povestește adesea camarazilor lui despre patria unde un tată bun și înțelept cârmuiește cu dreptate și dragoste peste oamenii fericiți ai casei.

[Continuare pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

El povestește despre comori bogate, despre pace, bucurie și cântări de laudă. Un asemenea fiu știe ce va găsi când se va întoarce acasă.

Ai și tu o asemenea casă părintească ?

Nu spune „Nu”, nu spune „la noi domnește sărăcia și guvernează nevoia !”

Nu povesti acum despre mama ta bolnavă sau sora ta care suferă de atâția ani și nici un doctor nu poate s-o ajute.

Nu te gânde la datoriile căscioarei, a căror dobânzi îi amărăsc atâta pe părinți.

Și nici voi, care ați construit o casă nouă, în care n-a intrat încă nici o lipsă, nici o boală, nu vorbiți despre ea.

Și nici tu, cel care trebuie să suferi profund pentru că tatăl tău a devenit un bețiv care a transformat acasă totul în sărăcie și lacrimi. Nu vorbi despre aceasta !

Nu, ascultă bine : o casă părintească minunată, slăvită este deschisă în cer pentru toți cei care vin la crucea de la Golgota cu păcatul și cu vina vieții lor, care au fost spălați cu sângele Fiului lui Dumnezeu. Acolo este patria adevărată.

Acolo este fericirea pe care o caută omul pe pământ zbuciumându-se, dar n-o găsește niciodată, până o găsește la inima lui Isus, fericirea despre care Dumnezeu spune :

„*Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.*” (I Corinteni 2 : 9)

Când Isus găsește un om pierdut în păcat și înstrăinat de Dumnezeu și-l apucă pentru a-l duce acasă, atunci el merge spre această patrie adevărată.

Creștinii adevărați trebuie să cânte și să spună despre patria lor, pentru că

aceasta este necunoscută în mijlocul lumii.

Ei nu călătoresc în necunoscut ; ei știu că Isus îi duce acasă. Încă puțin timp și atunci vor vedea tot ce au crezut și-L vor privi în față pe Cel ce i-a iubit.

Nu toți oamenii merg acasă în Casa Tatălui, numai ceata mică a copiilor lui Dumnezeu, nu numărul mare al fiilor veacului acestuia.

Nu toți cei care au murit sunt fericiți, așa cum îi place lumii să mintă în față, când se spune despre fiecare decedat : fericitul meu tată, fericitul meu soț, fericitul meu prieten și așa mai departe. Cuvântul lui Dumnezeu vorbește o altă limbă.

Orice om își găsește patria la stăpânul pe care l-a slujit aici pe pământ.
[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* I V I Georg von Viebahn, BERLIN I 1900 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE DĂRNICIE

- Dărnicia e luminată de soare.
- **Cine dă dinți acela dă și pâine.**
- Cel darnic n-are nevoie să fie viteaz.
- Întâi dă pâine apoi întreabă de credință.
- **Fii ca moară – primește grâu și înapoiază făină.**
- Oțetul de dar e mai dulce decât mierea cumpărată. *Proverbe*

DICȚIONAR DE CUVINTE expresii, citate celebre

- **On n'est jamais si bien servi que par soi-même** (fr. „Niciodată nu ești mai bine servit decât de tine însuși”) ... Este echivalentul cult al unor zicale populare ca : „Ce nu-ți faci singur, nu-ți face nimeni”, sau „Lupul cu slugi rămâne flămând”.

[I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri Volumul II [Petru Popovici] **CAPITOLUL 11** **ADONIRAM JUDSON** **Apostolul Burmei**

Felix Carey a găsit o casă la marginea orașului, unde se depozitau gunoaiele, și a închiriat-o, căci era o mare criză de locuințe. Casa avea trei camere.

Tot orașul Rangoon era murdar, noroios, dar aici era și un miros infect de la gunoaie.

Din cele trei camere, una a dat-o soților Judson și ei s-au bucurat căci, după un an și jumătate de călătorii, acum puteau să răsuflă ușurați și să doarmă într-o cameră care era a lor.

Întrucât soția lui Felix și mama ei erau burmeze, soții Judson s-au apucat serios de învățarea limbii.

Curând însă constatară că nu departe de ei este locul de execuție a criminalilor, a celor ce au ofensat pe vicerege sau pe slujbașii lui.

Acolo erau bătuți și țipau ca din gură de șarpe. Alții erau mutilați și lăsați pradă vulturilor.

Totul era ceva prea mult pentru tinereii americani, deprinși cu o altă viață. De aceea, într-o zi, Ana se duse și ceru audiență la vicerege.

În sfârșit, când o primi, el era îmbrăcat elegant, purta o sabie lungă la brâu și fu plăcut surprins să vadă o femeie albă. Ea îi ceru permisiunea să poată clădi o casă între zidurile cetății. El îi aprobă îndată cererea.

Constatând că budiștii, în drum spre pagoda lor, au un fel de case de poposire cu o verandă numită „zayat”, unde pelerinii puteau să se oprească și să se odihnească puțin, Judson își plănuiește așa casă cu o așa verandă alături, unde

călătorii puteau să stea puțin să întrebe despre ale religiei. Cu multă muncă a ajuns de a văzut casa terminată.

Luther Rice, după ce a ajuns în America, a fost primit bine de bapțiștii din Massachusetts. Ei auziseră încă înainte de sosirea lui Rice că în Asia este o misiune baptistă americană.

Thomas Baldwin, păstor de seamă din Boston, deja organizase un grup pe care-l numi : „Societatea Baptistă pentru vestirea Evangheliei în India și în țările străine”. Banii au început să vină la casierie, așa că imediat au fost de acord ca Rice să meargă prin biserici să stimuleze dărnicia, iar soții Judson să fie încunoștințați de suportul bapțiștilor.

Din cauza războiului între Statele Unite și Marea Britanie, toată corespondența a fost oprită.

Abia pe data de 5 septembrie 1815, au primit vestea că sunt recunoscuți ca misionari bapțiști și au suportul asigurat ... (Continuarea va fi în numărul viitor)

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.*” [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.*” [Romani 6 : 23]

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.*” [IOAN 3 : 16]

**„Doamne Isuse,
vino te rog și în viața mea !”**

[Continuare pe pagina 4]